

[Christmas Møller.]

ærede Finansminister f. Eks. til Tingenes Finansudvalg eller paa anden Maade kunde give os Underretning om hele det Detailarbejde, paa hvilket hans Orientering bygger, for før vi kender dette, vil det ikke være saa forfærdelig nemt i Enkeltheder at tage Stilling til Finansministerens Betragtninger. Til Gengæld tror jeg, at jeg paa Det konservative Folkepartis Vegne kan love den højtærede Finansminister, at vi aldrig skal glemme Forbeholdet, saaledes at han kan være sikker paa, at vi deltager i det og meget vel forstaar det.

Jeg tror ogsaa, at man selv med det sparsomme Materiale, som er til vor Raadighed, maa sige, at den Tredeling, som den højtærede Finansminister har foretaget, er rimelig og naturlig. Naar Finansministeren deler i: de almindelige Udgifter, de ekstraordinære, som varer et Stykke Tid, og Eengangsudgifterne, saa tror jeg Finansministeren vil være enig i, at Eengangsudgifterne for 1944—45 og 1945—46 kan vi i Virkeligheden betragte som et Tillæg til de Omkostninger, som Tysklands Besættelse af Danmark har foraarsaget os, og enten vi siger, at disse ca. 8 Milliarder Kroner er ført over til Statens Gæld, saaledes som Finansministeren gjorde det, eller vi siger, at de er ca. 11 Milliarder Kroner — det Beløb, vi har fremlagt for den interallierede Kommission —, saa mener jeg, at i denne Forbindelse, og det vil jeg gerne have den højtærede Finansministers Udtalelse om, maa man tillægge de betydelige Underskud, vi faar i 1944—45, 1945—46, og som ikke kommer de mere ordinære Udgifter ved. Hvis man gaar ind paa den Betragtning, saa standser i Virkeligheden den Diskussion, man har haft om, hvad de ekstraordinære Midler, vi i Kraft af den tidligere Finansministers Formueopgørelseslov vil faa, skal anvendes til. Om de anvendes til Dækning af Underskud eller til Afskrivning af hele den Gæld, Staten har faaet, bliver det samme efter den Betragtning, jeg her anstiller.

Jeg tør jo sige, at det kom os ikke overraskende, og den højtærede Finansminister har ikke gjort os ondt ved at fortælle, at der ikke bliver megen Skattnedsættelse. Om Finansministeren har saaret andre i deres Sjæls Inderste, skal jeg ikke udtale mig om, men os har han ikke ramt, for det var ikke andet, end hvad vi ventede. Jeg vil dog alligevel gerne have Lov at sige, at paa visse Omraader mener jeg ogsaa, det er meget vigtigt at faa den tidligere nævnte

Detailopgørelse, for at man skyndsomst kan tage Stilling til forskellige Spørgsmaal.

Merindkomstskatten maa vi mene er en Skat, som ikke lader sig opretholde. Hvis Finansministeren siger, at han ikke kan undvære Midlerne, maa vi se paa Udveje i anden Retning, men vi mener ikke, det er rimeligt at opretholde Merindkomstskatten.

Vi har ved Valget givet Udtryk for den Opfattelse, at Omsætningsskatten paa Sølv- og Guldvarer og Ure skulde bortfalde, og Finansministeren vilde gøre noget rigtigt ved at lade den bortfalde hurtigt, saaledes som vi lod anden Omsætningsafgift bortfalde. Hvis dette ikke lader sig gøre, maa Finansministeren ikke regne med vor Tilslutning til denne Skats Forlængelse. Vi ønsker, at den skal bortfalde og bortfalde hurtigst muligt.

Selv om Finansministeren i sin Beregning har regnet med Indtægt — jeg kan ikke sige, hvor meget det bliver — ved Ejendomsomvurderingen og den Prisstigning, der her har fundet Sted, vil han sikkert ikke være utilgængelig for den Betragtning, at det er et Spørgsmaal, om denne Skatteforøgelse i det hele skal opkræves, eller om der ikke maa ske Ændringer paa dette Omraade. Jeg har ikke set, om det Samraad, som Det radikale Venstre har begæret i Finansudvalget, endnu har fundet Sted, men jeg tror at kunne sige, at man fra vor Side er interesseret i de samme Betragtninger, som det ærede Parti her har gjort gældende.

Hvis jeg skulde gøre en Indvending mod den højtærede Finansministers Tale, maatte det blive denne, at den vel var oplysende og rigtig angaaende Statsfinanserne og stillede hele dette Spørgsmaal klart og tydeligt op for det høje Ting og for Offentligheden, men der manglede det, som for saa vidt er det vigtigste, maaske ogsaa det vanskeligste, et Syn paa, hvorledes Erhvervslivets Forhold i Fremtiden vilde blive, og den højtærede Finansminister vil være fuldkommen enig i den Betragtning, at dette for saa vidt er det afgørende og dominerende. Vi fik kun at vide af Finansministeren, at de Betragtninger, som fra mange Sider var gjort gældende om, at nu gjaldt det bare om at laane og navnlig om at laane Dollars, var han ikke enig i, og jeg takker Finansministeren for det Svar, han gav mig paa mit Spørgsmaal.

Finansministeren sagde, at han var Optimist med Hensyn til Fremtidens Økonomi, hvis Freden kunde holde, og i den